

ikke, at denne Henvisning har været ganske berettiget. Jeg antager, at det ærede Medlem ikke i Diebliffet nøjagtig har erindret, hvad den norske Lovgivning bestemmer i saa Henseende. Den Bestemmelse, som her indeholdes i andet Stykke, er vistnok netop tagen af den norske Lov af 17de August 1848 angaaende Fædningen af Lax og Laxørred, hvor det hedder, at foruden den almindelige Fædningstid skal der i den Tid, hvori dette Fiskeri er tilladt, desuden være en Tid af 24 Timer hver Uge — dette svarer jo ganske til, hvad der staar i § 45, — nemlig fra Lørdag Aften Kl. 6 til Søndag Aften Kl. 6, i hvilken det skal være forbudt at bruge, udsætte eller lade Fiskeredsfaber blive staaende, saaledes at Fiske deri kunne fanges eller Fiskenes frie Opgang derved forhindres; — men dernæst tilføies der i et nyt Punktum: Dette Forbud gjælder dog ikke lovlig anbragte fæststaaende Fiskeriindretninger. Det forekommer mig, at den norske Lov, naar den har gjort denne Undtagelse, ikke er gaaet saa vidt som andet Stykke af § 45, og jeg tror heller ikke, at man bør gaa saa vidt. De, der mene at burde stille det Hensyn, der blev gjort gjældende, nemlig at der er fri Udgang et vist Aidsrum for Fiskene til at komme forbi de Steder, hvor Nogen har erhvervet Ret til at anbringe saadanne Fiskeindretninger, — det er dog altid tilfældigt, om dette Hensyn paa det givne Sted kan gjøres gjældende, — de, der mene at burde stille dette Hensyn saa høit, at de kunne bortse fra det Staar, der i Virkeligheden reelt gjøres i den erhvervede Ret, ville stemme for andet Stykke af § 45. De, som mene ikke at burde stille dette Hensyn saa høit, ville stemme imod dette Stykke.

Jeg skal nu tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger til nogle af de andre Ændringsforslag. Hvad der er det Væsentlige, hvad der i alt Fald af mig maa betragtes som det Væsentlige, der opnaas ved Ændringsforslag under Nr. 8 til § 44, som er stillet af den høitærede Indvigningsminister, er at faae Midtstrømlinien indført i Paragrafen. — Hvad Ændringsforslag under Nr. 12 til § 46 angaar, da er det vel ogsaa foranlediget ved de Anker, jeg i Forbindelse med flere andre ærede Medlemmer fremsatte mod den daværende § 45. Jeg ser ikke rettere, end at den Forandring, der er foreslaaet ved Forslaget under Nr. 12, er for saa vidt fyldestgjørende, som jo herved de bestaaende Forhold tilstræffelig agtes; men at der ganske vist kan være Mere at ønske i Fabrikernes Interesse end der her er ydet; og at jeg navnlig skulde ønske, at man var gaaet noget videre i samme Retning, som den tydske Fiskerilov, af hvilken Paragrafen formentlig er tagen, og som har vidtløftigere Bestemmelser i saa Henseende, finder jeg ikke Grund til at tilbageholde. — Jeg gaar dernæst over til Forslag under Nr. 13 til § 47, hvor jeg imidlertid skal udtale mig med Varsomhed, da kun Ændringsforslaget og ikke Pa-

ragrafen foreligger til Forhandling. Men jeg vil dog sige et Par Ord til de Bemærkninger, der bleve fremsatte af den ærede Ordsfører. Da jeg ved 2den Behandling udtalte mig om § 46 — nu § 47 — var det min Hensigt at opnaa, at der, naar Loven udkom, ikke var Tvivl om, hvad disse Fiskehavne, der vare nævnte, betegnede, og at det stod klart, om de betegnede Slægter eller Arter. Det skal jeg indrømme den ærede Ordsfører, at efter de Udtalelser, der ere faldne, vil det ikke længere være tvivlsomt, at det er Arter, der nævnes. Hvad jeg i Øvrigt har ønsket at medtage i denne Paragraf, det er ikke kommet frem, og jeg skal heller ikke udtale mig videre derom; det var jo navnlig at faae Stallingen ind. Jeg skulde fremdeles ønske dette, og jeg tror, at Sagen kan fortænte mig deri efter denne Fisks gode Beskaffenhed. Jeg har netop siden 2den Behandling haft Leilighed til at læse, hvad Peder Syo har sagt om den, nemlig at den „har en meget liflig og angennem sød Smag, saa jeg veed fast ingen Fisk at ligne dermed i Smag.“ Da det er en saa udmærket Fisk, var der vel Anledning til at tage den med, og Krøyer siger yderligere til, at i tidligere Dage har man tillagt Stallingens Fedt stor Lægekraft — men, som sagt, dette ligger udenfor Ændringsforslaget. Det er muligt, at den ærede Ordsfører har Ret i, at, naar der nu er nævnt Lax, Forelle og Ørred, da have vi Fædningbestemmelse for alle 4 Arter, der høre under Laxeslægten, nemlig den almindelige Lax, Hvidørreden, der er den samme som Laxørreden, Graalagen, og for den saakaldte Forelle. Jeg kunde ønske, at jeg ikke havde stemt for det Ændringsforslag, hvorved Forellen er kommen med. Jeg havde den Fornemmelse, at der var noget Galt derved: nu har jeg senere set det. Sagen er den, at Navnet ikke er rigtigt; det rette Navn er Bækørred. Krøyer siger, at denne Fisk, Bækørreden, synes at være optaget under den omfattende Benævnelse Ørred indtil Pontoppidan efter Müller laante det tydske Ord Forelle. Jeg skulde derfor have ønsket, at der var kommen til at staa Bækørred i Stedet for Forelle. — Fremdeles er jeg det ærede Udvalg taknemmelig for et andet Forslag, som er stillet, men ikke foranlediget ved nogen Bemærkning fra mig, nemlig Forslag under Nr. 14, idet dette fjerner en Del Betænkelighed, jeg har haft ved Lovforslagets § 5, som angaar Fiskeri med Bundslæbevaad; der er vist meget god Grund til at vedtage dette Ændringsforslag. Saavist som man ved Lovgivningen bør forbyde, at bestaaende Eiendomsrettigheder ikke kræntes, vil det ogsaa finde Medhold, at man, hvor der er Tale om en bestaaende Næringsdrift, tager saa meget Hensyn, at man, naar man af den ene eller anden Grund mener at burde forbyde dens Forsættelse, ser til, at de vedkommende Næringsdrivende faae en Frist til at indrette sig paa et nyt Erhverv